

TŘI ROKY PROTI IMPERIÁLNÍ ZVŮLI

Už to budou tři roky, co se armáda putinovského Ruska pokusila obsadit Ukrajinu. Ač imperátor z Kremlu očekával, že okupace bude během tří dnů úspěšně dokončena v jeho prospěch, zmýlil se. Útok se setkal s odporem a obrovským nasazením místních obyvatel. **To, co se Rusku povedlo v roce 1968 v Československu, na Ukrajině v roce 2022 ztroskotalo.**

Jsme v situaci, kdy se lidé na Ukrajině už třetím rokem s obrovským nasazením brání. Nebojují primárně za kapitalistický stát, jímž Ukrajina jako všechny další státy je, nýbrž za sebe, za své domovy, své sousedy. Nechtějí další vrstvu područí, které hned na počátku odhalilo svůj genocidní záměr a nyní se ho bez přestávky snaží realizovat.

Jsme v situaci, kdy **novodobý car Putin rozšiřuje násilím svou říši**. Kdy je v Rusku kriminalizován jakýkoli opoziční hlas a sebemenší veřejné odsouzení Putina válečného běsnění, ať už v ulicích či na sociálních sítích, může znamenat zatčení, parodii na soud a uvěznění. Ruští anarchisté a anarchistky by mohli barvitě vyprávět o raziích, únosech, mučení na policejních stanicích. Mnozí byli nuceni hledat exil v zahraničí. Přesto se někteří z těch, co zůstali, nevzdávají a podnikají sabotážní akce na režimní infrastrukturu.

Jsme v situaci, kdy je více než jasné, jakým způsobem se Putinovi daří vést tzv. hybridní válku ve světě, jejímž záměrem je vnést rozkol mezi své případné protivníky a geopolitické konkurenty a postarat se, aby se k moci v jiných zemích dostávali ti, kteří takovému rozkolu napomohou nebo půjdou Kremlu přímo na ruku. Stará kauza Cambridge Analytica nás nenechává na pochybách, jakými metodami se dají manipulovat volby a referenda po celém světě. A není žádným tajemstvím, že to byl právě Kreml, který se snažil oslabit Evropu Brexitem, podporoval zvolení Donalda Trumpa prezidentem Spojených států a lal a dál leje peníze do evropských ultrapravicových stran. Jejich politika slibuje další dezintegraci Evropy a vděčnost se projevuje evidentním příklonem k Rusku či alespoň relativizací jeho agrese.

Jsme v situaci, kdy je v našem politickém prostoru **dáváno slovo právě těmto fašizujícím silám** obdivujícím tvrdé a nekompromisní vůdce, jako je Putin. Nástrojem jejich propagandy jsou dezinformace a myšlenková flexibilita, která dovoluje jednou tvrdit to a podruhé pravý opak a nevidět v tom rozpor – vlastnost historicky natolik vlastní

fašismu. Na stejné vlně se nesou i konzervativně levicové partaje, které jsou od těch ultrapravicových už takřka k nerozeznání, jako třeba místní komunisté v čele s Kateřinou Konečnou. Tato pátá kolona Kremlu volá po míru, ale na mysli má přijetí a uznání imperiálních nároků Ruska. Této rádobí mírové politiky, která znamená jen posílení krvavého apetitu autokratů, pak přitakává skvadra užitečných idiotů myslících si naivně, že nestojí ani na jedné straně.

Jsme v situaci, kdy se kritici NATO jeví jako lidé žijící mimo realitu. Blok NATO je totiž už dávno jen papírovou ozvěnou dřívějšího světa. Již od angažmá v Iráku daly Spojené státy jasně najevo, že svou válečnou doktrínu nepotřebují s nikým konzultovat a vždy se najdou patolízalské státy, které se jako slintající pejsci rády přimknou k „páníčkovi“. Navíc je **NATO spatlanina tak nesourodých a protichůdných zájmů**, že nemůže být funkční. Vezměme fašizující Erdoğanovo Turecko, které fakticky podporovalo Islámský stát, snaží se o genocidu Kurdů a o expanzi na území Sýrie. Nebo třeba takové Orbánovo Maďarsko, které nejenže hraje v barvách Ruska (slušně nakročeno má i Ficovo Slovensko), ale na domácí půdě kopíruje Putinovu restriktivní a diskriminační politiku, včetně kriminalizace antifašistů a antifašistek.

Jsme v situaci, kdy si vůdci z Kremlu a z Bílého domu vzájemně pochlebují a rozhodují o ostatních bez jejich přítomnosti. Vždyť jak prohlásil vysoký činitel USA na adresu Ukrajiny a zbytku Evropy: děti by neměly sedět u jednoho stolu s dospělými. Trump jasně vyjádřil své územní nároky na Grónsko, Kanadu, Panamu a Gazu. A jelikož respektuje jiné diktátory, očekává na oplátku od nich to samé.

Jsme tedy v situaci, kdy dlouhodobě – a nejen u nás – **dochází k rozkladu sociálního státu, moci se už napřímo a bez ostychu chápou oligarchové, mainstreamová politika se fašizuje a impéria si stvrzují oprávněnost svých dobyvačských záměrů**. Jsme v situaci, kdy si musíme jasně uvědomit, že jediné, co nám zůstává – jako vždy –, jsme my sami, naše sounáležitost a vzájemná pomoc. Proto je třeba se organizovat. Proto je třeba být aktivní a stavět se imperialismu – stejně jako kapitalismu vykořisťujícímu lidi a devastujícímu planetu, patriarchátu, rasismu, homofobii... Proto je třeba **nenechávat obránce Ukrajiny na holičkách a poskytovat jim podporu**. My už tak ve vztahu k anarchistům a anarchistkám na frontě dlouhodobě činíme a hodláme v tom pokračovat.